BERNARDUS CLARAVALLENSIS. NICOLAUS CLARAVALLENSIS. OGLERIUS DE LOCEDIO
Heiligenkreuz (?), Wende 13./14. Jh. (?) Seite 2r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30417
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

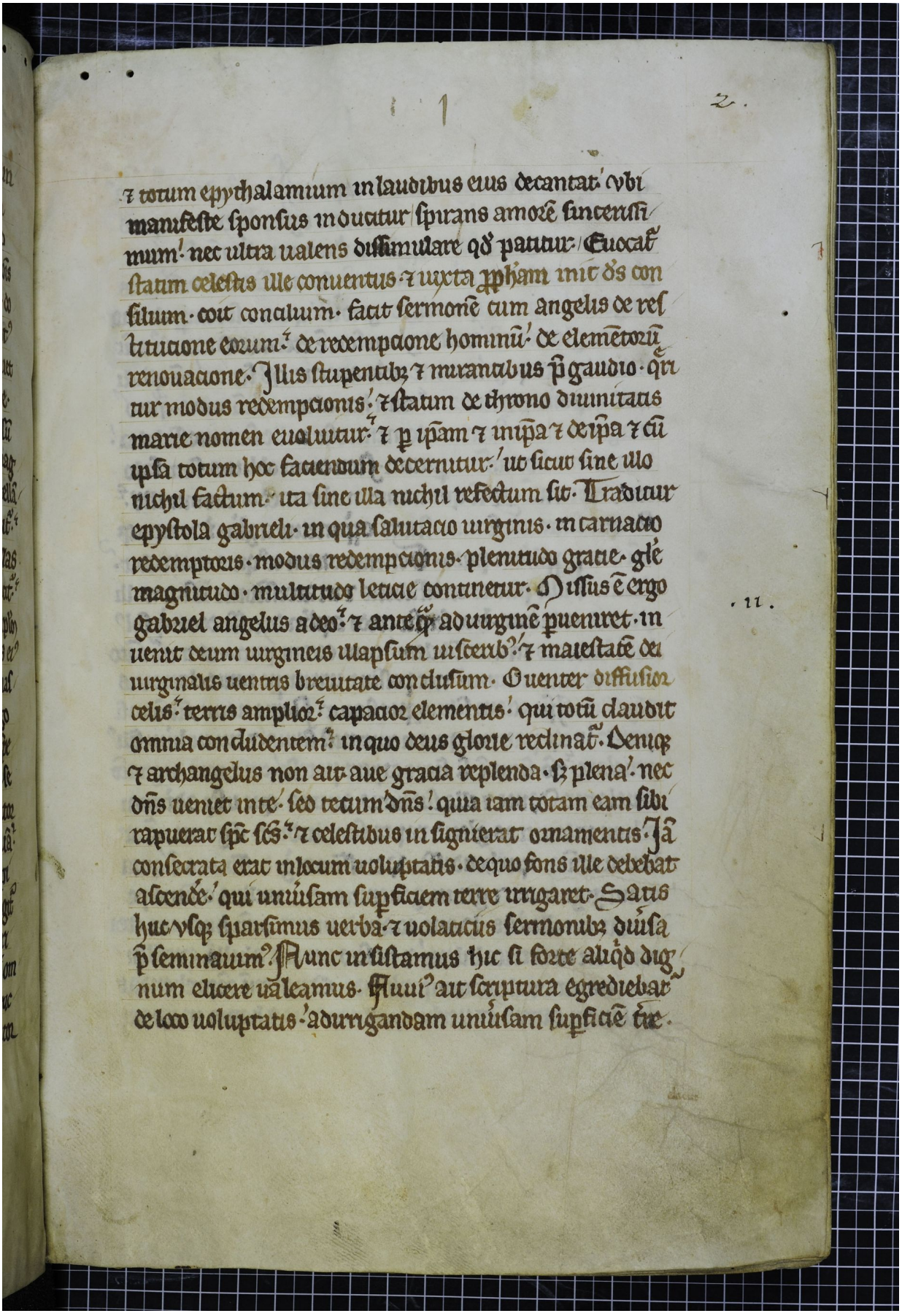

⁊ totum epythalamium in laudibus eius decantat. ubi
manifeste sponsus inducitur spirans amorē sincerissi
mum. nec ultra ualens dissimulare qd̄ patitur. Euocat
statim celestis ille conuentus ⁊ iuxta ꝓphām init d̄s con
silium. coit concilium. facit sermonē cum angelis de res
titucione eorum. de redempcione hominū. de elemētorū
renouacione. Illis stupentibꝫ ⁊ mirantibus p̄ gaudio. q̄ri
tur modus redempcionis. ⁊ statim de throno diuinitatis
marie nomen euoluitur. ⁊ p ip̄am ⁊ in ip̄a ⁊ de ip̄a ⁊ cū
ipsa totum hoc faciendum decernitur. ut sicut sine illo
nichil factum. ita sine illa nichil refectum sit. Traditur
epystola gabrieli. in qua salutacio uirginis. incarnacio
redemptoris. modus redempcionis. plenitudo gracie. glē
magnitudo. multitudo leticie continetur. Missus ē ergo
gabriel angelus a deo. ⁊ anteqū ad uirginē p̄ueniret. in
uenit deum uirgineis illapsum uisceribꝰ. ⁊ maiestatē dei
uirginalis uentris breuitate conclusum. O uenter diffusior
celis. terris amplior. capacior elementis. qui totū claudit
omnia concludentem. in quo deus glorie reclinat. Denique
⁊ archangelus non ait. aue gracia replenda. sꝫ plena. nec
dn̄s ueniet in te. sed tecum dn̄s. quia iam totam eam sibi
rapuerat sp̄c scs. ⁊ celestibus insignierat ornamentis. Jā
consecrata erat in locum uoluptatis. de quo fons ille debebat
ascendē. qui uniuersam sup̄ficiem terre irrigaret. Satis
huc usq; sparsimus uerba. ⁊ uolaticiis sermonibꝫ diuisa
p̄ seminauimꝰ. Nunc insistamus hic si forte aliq̄d dig
num elicere ualeamus. Fluuiꝰ ait scriptura egrediebat
de loco uoluptatis. ad irrigandam uniuersam sup̄ficiē t̄re.